

חומש שמות

פסוקי החומש מחולקים לפי הבנת העניין

עריכה ועיצוב: מאיר אביטן

ריבוי בני ישראל במצרים

(א) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
הַבָּאִים מִצְרָיִם: אֶת יַעֲקֹב.
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
(ב) רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לְוִי וַיהוּדָה:
(ג) יִשְׂשָׁכָר זְבוּלֹן וּבְנֵימֵן:
(ד) דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר:
(ה) וַיהִי כָל-נֶפֶשׁ יִצְחָק יִרְרָ- יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ
וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרָיִם:

יוצאי ירך - נולדו ליעקב

פרו - (פ-ר-ה) פרו, הולידו בנים
ובנות
וישרצו - (ש-ר-צ) התרבו מאוד
ובצורה מהירה כמו דגים
ויעצמו - (ע-צ-מ) נהיו עצומים

נתחכמה-נטכס עצה

ערי מסכנות - ערים עם מחסנים
גדולים ששימשו לאוצרות המלך.

שרי מיסים - שרים המפקחים על
גיוס עובדים לעבודת פרך

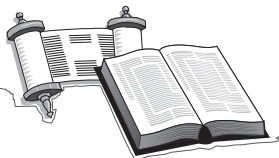
וכן יפרוץ - התרבה במידה רבה
מאוד

ויקצו - למצרים נמאס לחיות

בפרך - בעבודה קשה

השעבוד

(ח) וַיִּקְרָם מֶלֶךְ-וְזָדִישׁ עַל-מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף:
(ט) וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ:
הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ:
(י) הֲבֵיָה נְתַזְזֹכְמָה לוֹ
פָּן- יִרְבֶּה,
וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
וְנֹסַף גַּם-הוּא עַל-שָׂנְאֵינוּ
וְנִלְחָזוּם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ:
(יא) וַיִּשְׁיִבּוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַזְתּוֹ בְּסִבְלָתָם
וַיִּבְּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת-פְּתֹם וְאֶת-רַעַמְסֵס:
(יב) וַכֹּאשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ
וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
(יג) וַיַּעֲבְדוּ מִצְרָיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרְךְ:
(יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת-זוּיֵיהֶם בְּעִבְדָּה קָשָׁה:
בְּזֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל-עִבְדָּה בְשָׂדֵה
אֶת כָּל-עִבְדָּתָם אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרְךְ:

המתת הילודים הזכרים

על האבנים - כסא שעליו הנשים יולדות

וכן יפרוץ - יתרבה

חיות הנה - מלאת כח חיים ולא צריכות את המיילדות

ויעש להם בתים - ה' ברך אותן במשפחות גדולות וחשובות

טו) ויאמר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַיְלֶדֶת הָעִבְרִית
אֲשֶׁר עִם הָאֵזוֹת שְׁפָרָה וְשֵׁם הַשְּׂמִיט פּוֹעָה:
טז) ויאמר

בְּיִלְדָכֶן אֶת-הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתִן עַל-הָאֲבָנִים
אִם-בֵּן הוּא וְהַמַּתֵּן אֹתוֹ:
וְאִם-בַּת הוּא וּזְזִיהָ:

יז) וּתִירְאֵן הַמַּיְלֶדֶת אֶת-הָאֱלֹהִים
וְלֹא עָשׂוּ כַאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וּתְזַזְיִין אֶת-הַיְלָדִים:

יח) וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְמַיְלֶדֶת וַיֹּאמֶר לָהֶן
בַּדְּוַע עָשִׂיתִן הַדְּבָר הַזֶּה
וּתְזַזְיִין אֶת-הַיְלָדִים:

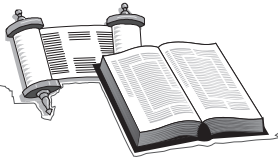
יט) וּתְאֹמְרֶן הַמַּיְלֶדֶת אֶל-פִּרְעֹה
כִּי לֹא כִנְשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעִבְרִית
כִּי-זָיוֹת הַנָּה

בְּטָרֶם תָּבוֹא אֵלֶיךָ הַמַּיְלֶדֶת
וַיִּלְדוּ:

כ) וַיִּיטֹב אֱלֹהִים לְמַיְלֶדֶת
וַיִּרְבֶּ הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מֵאֵד:

כא) וַיְהִי כִּי-יִרְאוּ הַמַּיְלֶדֶת אֶת-הָאֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:

כב) וַיֵּצֵאוּ פִּרְעֹה לְכָל-עַמּוֹ לֵאמֹר
כָּל-הַבֶּן הַיְלֹוֹד -
הִיאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ
וְכָל-הַבָּת תְּזַזְיִין:

לידתו של משה

ותצפנהו - (צ,פ,נ) החביאה אותו.
 ירחים - חודשים.
 גמא - צמח הקרוי פפירוס וגדל על שפת נחלים. מקליפותיו עשו נייר וספינות קטנות.
 ותחמרה בחמר - ציפתה את התיבה בזפת, בחומר שאינו חדיר למים.
 סוף - צמחים גבוהים הגדלים על שפת היאור
 ותתצב - התיצבה, נעמדה.
 אמתה - שפחתה
 ותחמל - ח.מ.ל. - ריחמה עליו
 היליכי - הוליכי קחי את הילד אל ביתך.
 משיתיהו - מ.ש.ה. - הוצאתי אותו מן המים

(א) ויִלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקְוֹ אֶת-בֵּת-לְוִי:
 (ב) וַתֵּהָרֵהָ הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי-טוֹב הוּא
 וַתִּצְפְּנֵהוּ עַל-שֵׁי שָׁלֹשׁ יָרֻזִים: (ג) וְלֹא-יִכְלָה עוֹד הַצְּפִינֹו
 וַתִּקְוֹ-לוֹ תִּבְתַּת גָּמָא וַתִּזְמַרְהָ בְּזִמְרָה וּבְזִפְתַּת
 וַתַּעֲשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד וַתַּעֲשֶׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
 (ד) וַתִּתְצַב אֲזֻזָתוֹ מִרְזוּק לְרַעָה מֵה-יַעֲשֶׂה לוֹ:

(ה) וַתֵּרָד בֵּת-פְּרַעֲהַ לְרְזוּץ עַל-הַיָּאֵר,
 וַנְּעַרְתֶּיהָ הַלְכַת עַל-יַד הַיָּאֵר
 וַתֵּרָא אֶת-הַתִּבְיָה בְּתוֹךְ הַסּוּף - וַתִּשְׁלֹוּ אֶת-אֲבֹתָהּ
 וַתִּקְוֶהָ:

(ו) וַתִּפְתְּזוּ וַתֵּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה-נֶעַר בִּסְתָה
 וַתִּזְמַמְל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיֶּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה:

(ז) וַתֹּאמֶר אֲזֻזָתוֹ אֶל-בֵּת-פְּרַעֲהַ
 הֲאֵלֶךְ וּקְרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִית
 וַתִּינַק לָךְ אֶת-הַיֶּלֶד:

(ח) וַתֹּאמֶר-לָהּ בֵּת-פְּרַעֲהַ לְכִי
 וַתִּלְךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד:

(ט) וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת-פְּרַעֲהַ
 הֲיִלְכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה
 וְהִינַקְהוּ לִי

וְאָנִי אֲתֵן אֶת-שִׂכְרֶךָ
 וַתִּקְוֹ הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנְיַקְהוּ:

(י) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבֵת-פְּרַעֲהַ
 וַיְהִי-לָהּ לְבֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
 כִּי מִן-הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ:

משה יוצא אל אחיו

יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אזיו וירא בסבלתם

וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאזיו:

יב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את-המצרי ויטמנהו בזול:

יג) ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע

למה תכה רעך:

יד) ויאמר

במי שבך לאיש שר ושפט עלינו

הלהרגני אתה אמר

כאשר הרגת את-המצרי

וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:

טו) וישמע פרעה את-הדבר הזה ויבקש להרג את-משה

ויברז משה מפני פרעה וישב בארץ-מדן

משה במדין

וישב על-הבאר:

טז) ולכהן מדן שבע בנות

ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים

להשקות צאן אביהן:

יז) ויבאו הרעים ויגרשום

ויקם משה וישען וישק את-צאנם:

וירא בסבלותם- ראה את
עבודת הפרך ואת הצרות

ויפן- (פ.נ.ה.) פנה הסתובב ימינה
ושמאלה.

ויך- (מ.ב.ה.) היכה.

ויטמנהו- (ט.מ.ג.) החביא אותו
בחול.

נצים- (נ.צ.ה.) רבים.

רעיד: חבר שלך

שר ושופט- משגיח, מפקח.

וירא- (י.ר.א.) פחד.

ותדלינה- (ד.ל.ה.) שאבו מים
בדלי מים

הרהטים- רהט, שוקת, כלים
שמהם שותים בע"ח.

וישיען- (י.ש.ע.) הציל אותן.

דלה דלה - (ד.ל.ה.) שאב מים בדליים.

אי - היכן הוא?

ויואל - הסכים

נכריה - זרה

שועתם - צעקה גדולה

וידע אלוקים - ראה והבין את מצבם

יח) ותבאנה אל-רעואל אביהן ויאמר

בדוע מהרתן בא היום:

יט) ותאמרן

איש מצרי הצילנו מיד הרעים

וגם - דלה דלה לנו וישק את-הצאן:

כ) ויאמר אל-בנתיו

ואיו

למה זה עובתן את-האיש

קראן לו ויאכל לזום:

כא) ויואל משה לשבת את-האיש

ויתן את-צפרה בתו למושה:

כב) ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם

כי אמר גר היתי בארץ נכריה:

באה עת הפקודה

כג) ויהי בימים הרבים ההם וימת בלך מצרים ויאנזו

בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו

ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבדה:

כד) וישמע אלהים את-נאקתם

ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-

יעקב:

כה) וירא אלהים את-בני ישראל

וידע אלהים:

ההתגלות למשה בסנה ושליחותו לגאול את ישראל

המראה בסנה

(א) וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת-עֹצֵן יִתְרוֹ זֹוֹתְנֹו כֹהֵן מִדִּיָּן
וַיִּזְהַג אֶת-הָעֹצֵן אֲזוּר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל-הָר הָאֱלֹהִים
זֹרְכָה:

(ב) וַיֵּרָא מִלְאֲךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה
וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֵּעַר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנוֹ אֶכָּל:
(ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶסְרֶה-נָּא וְאֶרְאֶה אֶת-הַמְּרָאָה הַגְּדֹל הַזֶּה
מִדֹּעַ לֹא-יִבְעַר הַסֵּנֶה:

(ד) וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר
מוֹשֶׁה מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הַגִּזִּי:

(ה) וַיֹּאמֶר

אֶל-תִּקְרַב הַלֵּם

שֶׁל-נְעֻלֶיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ

כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו

אֲדָבֶת-קֹדֶשׁ הוּא:

(ו) וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִתְּבִיט אֶל-הָאֱלֹהִים:

וינהג- הוביל את העדר.

ויירא- התגלה מלאך אלוקים.

לבת אש- שלהבת גדולה של אש.

סנה- שיח קוצני הגדל במדבר.

איננו אכל- איננו נשרף.

אסורה נא- אגש ואתקרב.

הלם- הנה.

של נעליך- חלוצ נעליך.

עני עמי- סבלו של עמי.

בשורת הגאולה ומינויו של משה

ז) ויאמר יהוה
 ראה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים
 ואת-צעקתם שמעתי מפני נשיו
 כי ידעתי את-מכאביו:
 ח) וארד להצילו מיד מצרים
 ולהעלותו מן-הארץ ההוא
 אל-ארץ טובה ורזבה
 אל-ארץ זבת זולב ודבש
 אל-מקום הכנעני והחיתי
 והאמרי והפריזי והזוזי והיבוסים:
 ט) ועתה הנה
 צעקת בני-ישראל באה אלי
 וגם-ראיתי את-הכלוזן
 אשר מצרים לזצים אתם:
 י) ועתה לכה ואשלזך אל-פרעה
 והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים:

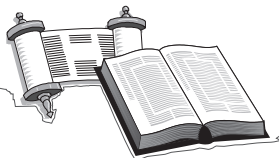
גילוי של שם הויה

יא) ויאמר משה אל-האלהים
 מי אנכי כי אלך אל-פרעה
 וכי אוציא את-בני ישראל ממצרים:
 יב) ויאמר
 כי-איה עמך וזה-כך האות כי אנכי שלזתיך בהוציאך
 את-העם ממצרים
 תעבדון את-האלהים
 על ההר הזה:

(יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים
 הֲגִיחַ אֲנֹכִי בָא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתִּי לָהֶם
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלֹזְנֵי אֵלֵיכֶם
 וְאָמְרוּ-לִי בֹה-שְׁמוֹ
 בֹה אִמַר אֱלֹהִים:
 (יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה
 אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה
 וַיֹּאמֶר

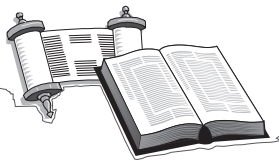
כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲהִיָּה שְׁלֹזְנֵי אֵלֵיכֶם:
 (טו) וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה
 כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 שְׁלֹזְנֵי אֵלֵיכֶם
 זֶה-שְׁמוֹ לְעַלְמֵם
 וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר:

פקד פקדתי - זכרתי אתכם

שליחות משה

טז) לך ואספת את-וקני ישראל
ואמרת אליהם
יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם
ואת-העשוי לכם במצרים:
יז) ואמר
אעלה אתכם מעני מצרים
אל-ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי
והחוי והיבסי
אל-ארץ זבת זולב ודבש:
יח) ושמעו לקלך
ובאת אתה וקני ישראל
אל-מלך מצרים
ואמרתם אליו
יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו
ועתה נלכה-נא
דרך שלשת ימים במדבר
ונבזזה ליהוה אלהינו:
יט) ואני ידעתי
כי לא-יתן אתכם מלך מצרים להלך
ולא ביד זזקה:

מגרת ביתה – מן האשה שגרה
בביתה / השכנה .

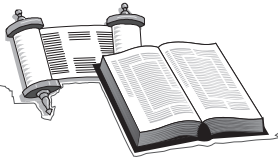
וינס – ברח

(כ) וּשְׁלוּזְתִי אֶת-יְדֵי וְהִכִּיתִי אֶת-מוֹצְרֵי
בְּכָל זַפְלֹאתֵי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
וְאֶזְרִי-כֵן יִשְׁלוּז אֶתְכֶם:
(כא) וְנָתַתִּי אֶת-זֶזֶן הָעַם-הַזֶּה
בְּעֵינֵי מוֹצְרֵי
וְהָיָה כִּי תִלְכוּן
לֹא תִלְכוּ רִיקָם:
(כב) וּשְׂאֵלָה אֲשֶׁה בּוֹשְׁכְנֹתַי וּבּוֹזְרֹת בֵּיתִי
כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׂמֹלֹת
וּשְׂבוּתָם עַל-בְּנֵיכֶם וְעַל-בְּנֹתֵיכֶם
וְנִצַּלְתֶּם אֶת-מוֹצְרֵי:

שלושת האותות

פרק ד

(א) וַיַּעַן מוֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
וְהֵן לֹא-יֶאֱמִינּוּ לִי
וְלֹא יִשְׁמָעוּ בְּקִלִּי
כִּי יֹאמְרוּ
לֹא-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה:
(ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה
בְּמֹה-זֶה בְּיָדְךָ
וַיֹּאמֶר
בְּמֹטֵה:
(ג) וַיֹּאמֶר
הֲשַׁלְּכֶהוּ אֶרְצָה
וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְזוֹזַשׁ
וַיִּנָּס מוֹשֶׁה בּוּפְזָיו:

מצורעת כשלג – נגע צרעת, היד
נהייתה לבנה כמו שלג

כבשרו – כמו שאר הבשר

(ד) ויאמר יהוה אל- משה
שִׁלֹּחַ יְדְךָ וְאָזַח בְּנֹגְבוֹ
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּזְזַק-בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ:
(ה) לְמַעַן יֵאֱמִינוּ
כִּי-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

(ו) ויאמר יהוה לו עוד
הֲבֵא-נָא יְדְךָ בְּזִיקַךְ
וַיְבֵא יָדוֹ בְּזִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ וַהֲגִה יָדוֹ מִצַּרְעַת כְּשִׁלְגָה:
(ז) ויאמר

הָשֵׁב יְדְךָ אֶל-זִיקַךְ
וַיִּשֹׁב יָדוֹ אֶל-זִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִזִּיקוֹ וַהֲגִה-שָׁבָה כְּבִשְׂרוֹ:
(ח) וַהֲיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרֹאשׁוֹן
וַהֲאֱמִינוּ לְקֹל הָאֲזָרוֹן:
(ט) וַהֲיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ עִם לְשׁוֹנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ
וְלִקְוֹת מִמִּי הֵיִאֵר
וְשִׁפְכֵת הַיְבֹשָׁה
וַהֲיִי הַבַּיִם אֲשֶׁר תִּקְוֹ מִן-הֵיִאֵר
וַהֲיִי לָדָם בַּיְבֹשֶׁת:

אהרון יסייע למשה

כבד פה - כבד דיבור, מתקשה לדבר.

פקח- רואה

והוריתיך - אלמד אותך

י) ויאמר משה אל-יהוה
בי אדני

לא איש הברים אנכי
גם מתמול גם משלשם
גם מאז הברך אל-עבדך
כי כבד-פה וכבד לשון אנכי:

יא) ויאמר יהוה אליו
במי שם פה לאדם
או מי-ישום אלים

או זרש או פקז או עור
הלא אנכי יהוה:

יב) ועתה לך

ואנכי אהיה עם-פיך

והוריתיך אשר תדבר:

יג) ויאמר

בי אדני שלוז-נא ביד-תשלוז:

יד) ויזר-אף יהוה במשה ויאמר

הלא אהרן אוזיך הלוי

ידעתי כי-דבר ידבר הוא

ועם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמוז בלבבו:

טו) ודברת אליו ושמות את-הדברים בפיו

ואנכי אהיה עם-פיך ועם-פיהו

והוריתי אתכם את אשר תעשו:

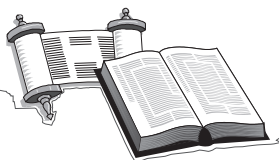
טז) ודבר-הוא לך אל-העם

והיה הוא יהיה-לך לפה

ואתה תהיה-לו לאלהים:

יז) ואת-המטה הנה תקוז בידך

אשר תעשה-בו את-האתת:

משה שב מצרימה

יח) וַיִּלַךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל-יִתְרֵי זֹתְנָו
 וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֵלֶכָה-נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל-אֶזְוִי אֲשֶׁר-בְּמִצְרַיִם
 וְאַרְאֶה הָעוֹדֶם זֵמִים
 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה
 לָךְ לְשָׁלוֹם:

יט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
 לָךְ שֵׁב בְּמִצְרַיִם
 כִּי-מִתּוֹ כָּל-הָאֲנָשִׁים
 הַמְּבַקְשִׁים אֶת-נַפְשֶׁךָ:
 כ) וַיִּקְחוּ מֹשֶׁה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו וַיִּרְכָּבֵם עַל-הַזֶּמֶר
 וַיָּשָׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם
 וַיִּקְחוּ מֹשֶׁה אֶת-מִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ:

כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 בְּלִכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה
 כָּל-הַמְּפֹתִים אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְיָדְךָ
 וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲהַ
 וְאֲנִי אֶזְזָק אֶת-לִבּוֹ
 וְלֹא יִשְׁלַח אֶת-הָעַם:
 כב) וְאָמַרְתָּ אֶל-פְּרַעֲהַ
 כֹּה אָמַר יְהוָה
 בְּנִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל:
 כג) וְאָמַר אֵלֶיךָ
 שְׁלַח אֶת-בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי
 וְתִבְאֵן לְשַׁלְּחוֹ
 הֲגִיחַ אֲנֹכִי הַרְגָּ

למולת - שמחת המילה

חתן דמים

כד) ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו:
כה) ותקוז צפרה צר ותכרת את-ערכת בנה
ותגע לרגליו
ותאמר

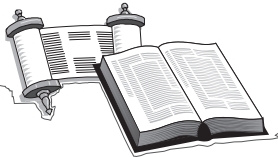
כי זותן-המים אתה לי:
כו) וירף ממנו
אז אמרה
זותן דמים לבולת:

אהרון מצטרף אל משה

כז) ויאמר יהוה אל-אהרן
לך לקראת משה המדבר
ויך ויפגשו בהר האלהים וישק-לו:
כח) ויגד משה לאהרן את כל-דברי יהוה אשר שכוזו
ואת כל-האמת אשר צוהו:

משה ואהרון מבשרים לישראל כי פקד ה' את עמו

כט) ויך משה ואהרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל:
ל) וידבר אהרן את כל-הדברים
אשר-דבר יהוה אל-משה
ויעש האמת לעיני העם:
לא) ויאמן העם
וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי ראה את-עניי
ויקדו וישתחוו:

משה ואהרן לפני פרעה

א) וַאֲזוּר בָּאוּ מִשֵּׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פַּרְעֹה
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלֹחַ אֶת-עַבְדִּי

וַיִּזְדָּן לִי בַמִּדְבָּר:

ב) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶנּוּ בְּקוֹלִי

לְשַׁלֵּחַ אֶת-יִשְׂרָאֵל

לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה

וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ:

ג) וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ

נִלְכָּה-נָא דַרְךְ שְׁלֵשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר

וּנִבְחָזָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

פֶּן-יִפְגַּעֵנוּ בַדָּבָר אוּ בַזֹּרֵב:

ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם מִלֶּךְ מִצְרַיִם

לָמָּה מִשֵּׁה וְאַהֲרֹן

תִּפְרִיעוּ אֶת-הָעָם מִמִּצְרַיִם

לָכֵן לֹא אֲשַׁלֵּחְכֶם:

ה) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

הֵן-רַבִּים עִתָּה עַם-הָאָרֶץ

וְהַשְׁבַּתֶם אֹתָם מִסְבָּלְתָם:

ויחוגו לי- יערכו חגיגה דתית
לכבוד ה'.

לא ידעתי- אינני מכיר בו.

נקרא עלינו- נגלה אלינו במקרה.

פן יפגענו- כדי שלא יפגע בנו.

לכו לסבלותיכם- לכו
לעבודתכם.

עם הארץ- האנשים המגויסים
לעבודה בארץ.

והשבתם אותם מסבלותיכם-
אתם עלולים להפסיקם מעבודתם.

פרעה מכביד את העבודה על העם

ו) וַיֵּצֵא פַרְעֹה בַיּוֹם הַהוּא אֶת-הַנְּזֻשִׁים בְּעַם
 וְאֶת-שִׁטְרֵי לְאֹמֶר:
 ז) לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לְעַם
 לְלִבָּן הַלְּבָנִים כְּתַמוּל שְׁלֹשׁ
 הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁעוּ לָהֶם תְּבֹן:
 ח) וְאֶת-מִתְכַנֵּת הַלְּבָנִים
 אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תַּמוּל שְׁלֹשׁ
 תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם
 לֹא תִגְרְעוּ בַּמִּנּוֹ
 כִּי-גֵרָפִים הֵם
 עַל-כֵּן הֵם צֹעְקִים לְאֹמֶר
 גְּלֹכָה נִבְּזָה לֹאֱלֹהֵינוּ:
 ט) תִּכְבֹּד הָעֶבְרָה עַל-הָאֲנָשִׁים
 וַיַּעֲשׂוּ-בָהּ
 וְאֶל-יִשְׁעוֹ בְּדַבְרֵי-שִׁקָּר:

גזירת פרעה וצאתה לפועל

י) וַיֵּצְאוּ נְזֻשֵׁי הָעַם וְשִׁטְרֵי וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעַם לְאֹמֶר
 כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
 אֵינְנִי נֹתֵן לָכֶם תְּבֹן:
 יא) אַתֶּם לָכוּ קִזְזוּ לָכֶם תְּבֹן
 מֵאֲשֶׁר תִּבְמָצְאוּ
 כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֲבַרְתְּכֶם הַדָּבָר:
 יב) וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם לְקִשְׁעֵי קֵשׁ לְתֵבֹן:

נוגשים - המצרים הממונים על
 השוטרים והעובדים

שוטרים - שוטרים מבני ישראל.

תבן - קש.

מתכונת הלבנים - כמות הלבנים

לא תגרעו - לא תפחיתו.

נרפים - עצלים.

אל ישעו - לא יקשיבו ל... ,

ו

יפץ העם - התפזרו כדי לחפש.

לא כיליתם – לא סיימתם את.
חוקכם – המכסה שלכם.

יג) וְהַנְּשִׂים אָעִים לֵאמֹר
כָּלֹּ מַעֲשֵׂיכֶם הַבֵּר-יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתֵּבֹן:
יד) וַיָּכּוּ שִׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂמוּ עֲלֵהֶם נְשִׂי פְרָעָה
לֵאמֹר
מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם זֻקְכֶם
לְלִבָּן פְּתֻמוֹל עַלְשֵׁם
גַם-הַמּוֹל
גַם-הַיּוֹם:

תלונת השוטרים לפני פרעה ותשובתו

טו) וַיָּבֹאוּ שִׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל-פְּרָעָה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ:
טז) תֵּבֹן אֵיךְ נִתֵּן לַעֲבָדֶיךָ
וּלְבָנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ
וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מְכִים
וְזָטְאת עִמָּךְ:
יז) וַיֹּאמֶר
נְרָפִים אַתֶּם נְרָפִים
עַל-כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים
נִלְכָה נְבֻזָה לִיהוָה:
יח) וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ
וְתֵבֹן לֹא-יִנָּתֵן לָכֶם
וְתֵכֶן לְבָנִים תִּתְּנוּ:

פרק ה פרק ו

ויראו אותם ברע - השוטרים ראו את עצמם במצב רע.

ויפגעו את משה ואת אהרון -
(פ.ג.ע. = פ.ג.ש.)
פגשו אותם.

הבאשתם את ריחנו - גרמתם שנסריח, גרמתם שייצא לנו שם רע.

הרע לעם הזה - נגרמה רעה לעם.

יט) ויראו עֲטָרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא-תִגָּרְעוּ מִלְּבַבְיֶיכֶם הַדָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: כ) וַיִּפְגְּעוּ אֹת- מֹשֶׁה וְאֶת- אֶהֱרֹן נְצַבִּים לִקְרַאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פְּרֻעָה: כא) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֹת-רִיזוֹנוֹ בְּעֵינַי פְּרֻעָה וּבְעֵינַי עֲבָדָיו לָתֵת-זֹרֵב בְּיָדָם לְהַרְגֵנּוּ:

תלונת משה לפני ה' ותשובת ה'

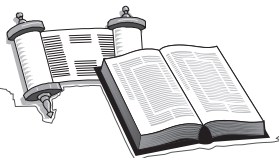
כב) וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: כג) וּבִמָּאזְ בָּאתִי אֶל- פְּרֻעָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לְעַם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא-הֵצֵלְתָ אֹת- עַמְּךָ:

פרק ו

א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲתָה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרֻעָה כִּי בְיַד זְוֹזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד זְוֹזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרְצוֹ:

חידוש השליחות של משה לבני ישראל

ב) וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲנִי יְהוָה: ג) וְאָרָא אֶל- אֲבָרְהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא זֹרַעְתִּי לָהֶם:

נאקת בניי - אנחת בניי

מורשה - ירושה

מקוצר רוח - מחוסר סבלנות

(ד) וְגַם הִקְמוּתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם
 לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֶת אֶרֶץ מִזְרֵיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ:
 (ה) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-זְאֵקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבָדִים אִתְּם
 וְאָזְכֹר אֶת-בְּרִיתִי:
 (ו) לָכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה
 וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִתּוֹזֹת סִבְלֹת מִצְרַיִם
 וְהֵצַלְתִּי אִתְּכֶם מִעַבְדֹתָם
 וְגֹאֲלְתִּי אִתְּכֶם
 בְּזִרְוֹעַ זְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים זָדְלִים:
 (ז) וְלִקְוֹזְתִּי אִתְּכֶם לִי לָעַם
 וְהֵייתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
 וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמוֹצֵא אִתְּכֶם מִתּוֹזֹת סִבְלוֹת מִצְרַיִם:
 (ח) וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל-הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר זָשָׂאתִי אֶת-יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרָשָׁה
 אֲנִי יְהוָה:
 (ט) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֶן אֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל-מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחוֹ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה:

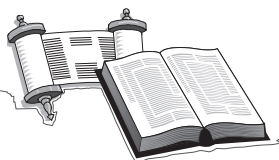

ערל שפתים - מגמגם

חידוש השליחות של משה ואהרן לפרעה

י) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 יֵאָבֵב דְבַר אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:
 יב) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר
 הֲאֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי
 וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה וְאֲנִי עֶרְל שִׁפְתָּיִם:

יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
 וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

ראשי בית אב

יד) אֱלֹהֵי רְאֵשֵׁי בַיִת—אֲבֹתָם
בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
זֶזְנוֹךְ וּפְלוּא זֶזְצָרֵן וְכַרְבִּי
אֱלֹהֵי מִשְׁפּוּזֹת רְאוּבֵן:

טו) וּבְנֵי שְׂמַעוֹן
יְמוּאֵל וַיְמִיִן וְאֶהֱד וַיְכִיֵן וַצֹּזֵר וְשָׂאוּל בֶּן—הַכְּנַעֲנִית
אֱלֹהֵי מִשְׁפּוּזֹת שְׂמַעוֹן:

טז) וְאֱלֹהֵי שְׂמוֹת בְּנֵי—לֵוִי לְתַלְדֹתָם
גֵרְשׁוֹן וְקַהָת וּבְמִרְי
וְשִׁנִּי זַיִי לֵוִי שִׁבְעָה וְשְׁלֹשִׁים וּבִמָּאת שָׁנָה:

יז) בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
לִבְנֵי וְשַׁבְעִי לְבִמִּשְׁפּוּזֹתָם:
יז) וּבְנֵי קַהָת
עֲמָרָם וַיִּצְהָר וְזֶזְבְּרוֹן וְעֹזִיאֵל
וְשִׁנִּי זַיִי קַהָת שְׁלֹשָׁה וְשְׁלֹשִׁים וּבִמָּאת שָׁנָה:

יט) וּבְנֵי בְמִרְי
מוֹזְלֵי וּבִמִּשְׁפּוּזֵי
אֱלֹהֵי מִשְׁפּוּזֹת הַלְוִי לְתַלְדֹתָם:

כ) וַיִּקְוֹז עֲמָרָם אֶת—יֹכְבֵד דֹּדָתוֹ לֹו לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לֹו אֶת—אֶהֱרֹן וְאֶת—מֹשֶׁה
וְשִׁנִּי זַיִי עֲמָרָם שִׁבְעָה וְשְׁלֹשִׁים וּבִמָּאת שָׁנָה:

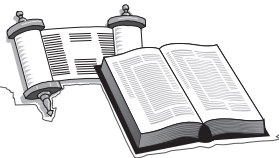

כא) ובני יִצְחָר
 קרוּז וְנִפְגַּ וְזָכְרִי:
 כב) ובני עֵוִי אֵל
 מִיִּשְׂאֵל וְאֶלְצָפֹן וְסִתְרִי:

כג) וַיִּקְוֹז אֶהָרֵן אֶת- אֶלִישֶׁבַע בֵּת-עַמִּינָדָב אַזְזוֹת נְזוּשׁוֹן
 לוֹ לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-
 אִיתְמָר:

כד) ובני קְרוּז
 אִסִּיר וְאֶלְקָנָה וְאֲבִיאֶסֶף
 אֵלָה מִשְׁפּוֹזֹת הַקְרוּזִי:

כה) וְאֶלְעָזָר בֶּן-אֶהָרֵן לָקוּז-לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִי אֵל לוֹ לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-פִּינְזוֹס
 אֵלָה רֵאשִׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפּוֹזֹתָם:
 כו) הוּא אֶהָרֵן וּמִשָּׁה אִשָּׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם
 הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-עֲבֹאתָם:
 כז) הֵם הַמְדַבְּרִים אֵל-פִּרְעֹה מִלֶּךְ-מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 הוּא מִשָּׁה וְאֶהָרֵן:

חזרה על שליחותם של משה ואהרונלפרעה והקשחת לב פרעה

כוז) וַיְהִי בַיּוֹם הַזֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאָרֶץ מִצְרָיִם:
 כט) וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר
 אֲנִי יְהוָה
 הִבֵּר אֶל-פְּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיֶךָ:
 ל) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
 הֵן אֲנִי עֶרְל שְׂפֹתִים
 וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרֹעֶה:

פרק ז

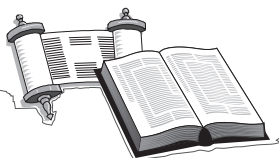
א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 רְאֵה גָתְתִיךָ אֱלֹהִים לְפְרֹעֶה
 וְאַהֲרֹן אֲזוּיֶךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ:
 ב) אֲתָה תִדְבַּר אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוְךָ
 וְאַהֲרֹן אֲזוּיֶךָ יִדְבַּר אֶל-פְּרֹעֶה
 וְשַׁלַּח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:
 ג) וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת-לֵב פְּרֹעֶה
 וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֲדַתִּי וְאֶת-מוֹפְתֵי בְּאָרֶץ מִצְרָיִם:
 ד) וְלֹא-יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֹעֶה
 וְגָתְתִי אֶת-יָדַי בְּמִצְרָיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶת-עַבְדֵי אֲתִי אֶת-עַבְדֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים
 ה) וַיִּדְעוּ מִצְרָיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה
 בְּגִטְתִּי אֶת-יָדַי עַל-מִצְרָיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
 ו) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן עָשׂוּ:
 ז) וּמֹשֶׁה בֶן-שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ וְשִׁמְשׁוֹן שָׁנָה
 בְּדַבְּרָם אֶל-פְּרֹעֶה:

אתתי ואת מופתי - הניסים
 והנפלאות שלי

צבאותי - העם שלי

בשפטים גדולים - בענשים גדולים

בנטותי את ידי - כשאושיט את

אות מופת אהרון - המופת הקודם למכות

(ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- מֹשֶׁה וְאֶל- אֶהָרֹן לֵאמֹר:
 (ט) כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פִּרְעֹה לֵאמֹר
 הֲנֵנּוּ לָכֶם מוֹפֵת
 וְאָמַרְתָּ אֶל- אֶהָרֹן
 קוּז אֶת- מִטְּךָ
 וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי- פִּרְעֹה
 יְהִי לְתֹנִין:

(י) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן אֶל- פִּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ- כֵן
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 וַיִּשְׁלַךְ אֶהָרֹן אֶת- מִטְּהוּ לִפְנֵי פִּרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו
 וַיְהִי לְתֹנִין:

(יא) וַיִּקְרָא גַם- פִּרְעֹה לְזֹכְמִים וְלִמְכַשְׁפִּים
 וַיַּעֲשׂוּ גַם- הֵם זֹרְטָמִי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כֵּן:
 (יב) וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוּ וַיְהִיו לְתֹנִינִם
 וַיִּבְלַע מִטְּה- אֶהָרֹן אֶת- מִטְּתָם:
 (יג) וַיִּזְזַק לֵב פִּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

בלהטיהם - במעשה
הקסמים

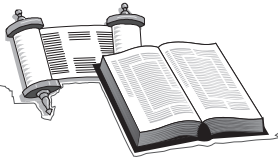
מכת דם

ונצבת לקראתו – תעמוד מולו

והדגה – הדגים
ובאש היאור – יעלה ריח רע
ונלאו – יתעייפו יתיאשו

הרם את ירך

יד) ויאמר יהוה אל-מושה
 כבוד לב פרעה
 מאן לשלוח העם:
 טו) לך אל-פרעה בבקר
 הגה יצא הבומה
 ונצבת לקראתו על-שפת היאר
 והמטה אשר-נהפך לזוש
 תקוז בידך:
 טז) ואמרת אליו
 יהוה אלהי העברים
 שלוחני אליך לאמר
 שלוח את-עמי ויעבדני במדבר
 והגה לא-שמעת עד-כה:
 יז) כה אמר יהוה
 בזאת תדע כי אני יהוה
 הגה אנכי מכה במטה אשר-בידי
 על-המים אשר ביאר
 ונהפכו לרם:
 יז) והגה אשר-ביאר תמות
 ובאש היאור
 ונלאו מצרים לשמות מים
 מן-היאור:
 יט) ויאמר יהוה אל-מושה
 אמר אל-אהרן
 קוז מטך ונטה-ידך
 על-מימי מצרים
 על-נהרתם
 על-יאריהם ועל-אגמיהם

מכת דם

וְעַל כָּל-מִקְוֵה מִימֵיהֶם
וַיְהִי-דָם
וַהֲיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים:

כ) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מִשָּׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
לְעֵינֵי פְרַעֲהַ וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו
וַיִּהְפְּכוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לְדָם:
כא) וַהֲרִגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מִתָּה
וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר
וְלֹא-יִכְלוּ מִצְרַיִם לַשְׁתֹּת מַיִם מִן-הַיָּאֵר
וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

כב) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן זֹרֶטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם
וַיִּזְזַק לֵב- פְרַעֲהַ וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

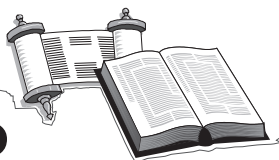
כג) וַיִּפֹּן פְרַעֲהַ וַיִּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לִבּוֹ עִם-לֹאֲתָת:
כד) וַיִּזְכְּרוּ כָל- מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לַשְׁתֹּת
כִּי לֹא יָכְלוּ לַשְׁתֹּת מִמֵּי הַיָּאֵר:

כה) וַיִּמְכַּל שִׁבְעַת יָמִים אֲזֹרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר:

בלטיהם- בקסמיהם

ולא שת לבו - לא שם לב

פרק ז
פרק ח

מאן - מסרב

נגף - מכה

ושרץ - יתמלא

ובמשארותיך - בכלים שבהם

מכניס את הבצק

ובכנה - ובך

מכת צפרדע

כו) ויאמר יהוה אל-משה
בא אל-פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה
שלח את-עמי ויעבדני:
כז) ואם-מאן אתה לשלח
הנה אנכי נגף את-כל-גבולך
בצפרדעים:

כוז) ושרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך
ובזוהר משכבך ועל-מטתך
ובבית עבדך ובעמך
ובתנורך ובמשארותיך:
כט) ובכה ובעמך ובכל-עבדך
יעלו הצפרדעים:

פרק זז

א) ויאמר יהוה אל-משה
אמר אל-אהרן
נטה את-ידך במטהך

על-הנהרת על-היארים ועל-האנמים
והעל את- הצפרדעים על-ארץ מצרים:
ב) ויט אהרן את-ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים:
ג) ויעשו-כן הזרטמים בלטיהם
ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים:

מכת צפרדע

העתירו - התפללו

(ד) וַיִּקְרָא פֶרְעֹה לְמוֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
הֲעֲתִירוּ אֵל-יְהוָה
וַיִּסַּר הַצְּפַרְדֵּי עַיִם מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי
וְאַשְׁלֹזְתָה אֶת-הָעַם וַיִּזְבְּזוּ לַיהוָה:
(ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפֶרְעֹה
הֲתִפְאֵר עָלַי

לְמִתִּי אֲעֲתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶיךָ וּלְעַמֶּךָ
לְהַכְרִית הַצְּפַרְדֵּי עַיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ
רַק בְּיַאֲר תִּשְׂאֲרֶנָּה:

ו) וַיֹּאמֶר

לְמוֹזֵר

וַיֹּאמֶר

כְּדַבְּרְךָ

לְמַעַן תִּדְרֹעַ כִּי-אֵין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ:

ז) וַיִּסְרוּ הַצְּפַרְדֵּי עַיִם

מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמֵעַבְדֶיךָ וּמֵעַמֶּךָ

רַק בְּיַאֲר תִּשְׂאֲרֶנָּה:

ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פֶּרְעֹה

וַיֵּצֵעַק מֹשֶׁה אֵל-יְהוָה עַל-דִּבְרֵי הַצְּפַרְדֵּי עַיִם

אֲשֶׁר-שָׂם לְפֶרְעֹה:

ט) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבְּרֵי מֹשֶׁה

וַיָּמִתּוּ הַצְּפַרְדֵּי עַיִם מִן-הַבְּתִימִים מִן-הַזְּזֹצֶרֶת וּמִן-הַשְּׂדֵדֹת:

י) וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם זִזְמָרִים וַיִּזְמְרוּ וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ:

יא) וַיֵּרָא פֶּרְעֹה כִּי הִיָּתָה הָרְוּזָה

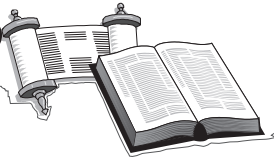
וְהַכְּבֵד אֶת-לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶלְהֵם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

ויצעק - התפלל

ויצברו - אספו

חמרים ערמות

והך - הכה

מכת כינים

יב) ויאמר יהוה אל- משה
אמר אל- אהרן
נְטֵה אֶת- מִטְךָ

והך את- עפר הארץ
והיה לכם בכל- ארץ מצרים:

יג) ויעשו- כן ויט אהרן את- ידו במטהו
ויך את- עפר הארץ ותהי הכנסם באדם ובבהמה
כל- עפר הארץ היה כנים בכל- ארץ מצרים:

יד) ויעשו- כן הזורטמים בלטיהם להוציא את- הכנים
ולא יכלו

ותהי הכנסם באדם ובבהמה:
טו) ויאמרו הזורטמים אל- פרעה
אצבע אלהים הוא

ויזוזק לב- פרעה ולא- שמע אלהם
כאשר דבר יהוה:

מכת ערוב

טז) ויאמר יהוה אל- משה
השכם בבקר והתיעב לפני פרעה
הנה יוצא הבומה

ואמרת אליו

כה אמר יהוה

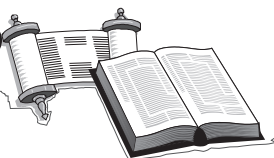
שכלו עמי ויעבדני:

יז) כי אם- אינך משלוח את- עמי

הנני משלוח בך ובעבדך ובעמך ובבתיך את- הערב

ובכלאו בתי מצרים את- הערב

וגם הארבה אשר- הם עליה:

מכת ערוב

יז) וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשְׁן
אֲשֶׁר עַמִּי עִמָּד עָלֶיהָ
לְבַלְתֵּי הַיּוֹת-שָׁם עָרֵב
לְמַעַן תִּדְרֹעַ

כ) כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ:
יט) וְשִׁמּוֹתִי פֹדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמָּךְ
לְמוֹזֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה:

כז) וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עָרֵב כְּבֹד
בֵּיתָהּ פִּרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
תִּשְׁוֹת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֵב:

כח) וַיִּקְרָא פִּרְעֹה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
לָכוּ זָבוּזוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:
כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן
כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבָּזוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הֵן נִזְבָּזוּ אֶת-תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לַעֲיִנֵיהֶם
וְלֹא יִסְקָלְנוּ:

לג) הֲרַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֶלְךְ בַּמִּדְבָּר
וַיִּזְבָּזוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כְּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:

לד) וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה
אֲנֹכִי אֲשַׁלֵּחַ אֶתְכֶם

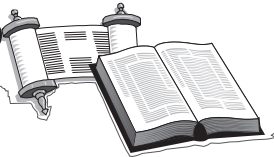
וַיִּזְבָּזוּתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הַרְזֹזֶק לֹא-תִרְזֹזִיקוּ לְלַכֵּת
הַעֲתִירוּ בְעַדִּי:

והפליתי - אבדיל לטובה
לבלתי היות - שלא יהיה

פדת - הבדלה

תועבת מצרים - מאוס על המצרים

העתירו - התפללו

מכת ערוב

התל - לצחוק וללעוג

(כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 וּמָלְאוּ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת-הָעָרֹב
 וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ:
 (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמּוֹן
 וְהִעֲתִירְתִּי אֶל-יְהוָה
 וְסָר הָעָרֹב מִפְּרֻעָה מִבְּרָדָיו וּבִמְעֻמוֹ
 בְּיָזָר
 רַק אֶל-יִסְף פְּרֻעָה הָתַל
 לְבַלְתִּי שְׁלֹחַ אֶת-הָעָם לְאִבּוֹן לַיהוָה:
 (כו) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרֻעָה וַיַּעֲתֵר אֶל-יְהוָה:
 (כו) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה
 וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרֻעָה מִבְּרָדָיו וּבִמְעֻמוֹ לֹא נִשְׁאַר אִזָּד:
 (כז) וַיִּכְבַּד פְּרֻעָה אֶת-לְבָבוֹ גַּם בַּפְּעַם הַזֹּאת
 וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם: